

det tilhørende administrative regelsæt, dels med etableringen af et centralt våbenregister er taget nogle meget vigtige og nødvendige initiativer til at sikre en fornuftig og afbalanceret opstramning på våbenlovgivningsområdet, som kan medvirke til at forebygge kriminalitet og ulykker.

Og jeg er som sagt glad for, jeg tror, det var et enigt Folketing, der var enigt i de initiativer, vi nu tager til opstramning, og jeg håber, at det også giver en mulighed for, at vi ser, at lovforslaget får en rimelig let gang i udvalgsforhandlingerne, og som sagt er jeg dér selvfølgelig indstillet på også yderligere og i skrift at præcisere nogle af de administrative opstramninger, som vil være en konsekvens også af lovbehandlingen her i dag.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge ministeren, om det som konsekvens af vedtagelsen af det her lovforslag vil betyde, at en anden justitsminister med en anden farve end ministeren alligevel kan gå hen og lave om på et centralt våbenregister og decentralisere det igen, uden at Folketinget er inde at kigge på sagen. Er det sådan, lovgivningen er skruet sammen, at bemyndigelsen er af en sådan karakter, at en ny minister kan lave det om? Eller hvordan hænger det sammen?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Oprettelse af registre følger jo også af anden lovgivning, nemlig registerlovens bestemmelser. Det er jo sådan, at en minister altid står til ansvar over for Folketinget efter ministeransvarlighedsbestemmelser, og i øvrigt vil det være meget uklogt af en minister at handle imod et flertal i Folketinget.

Sådan som vores parlamentariske praksis er her i landet, vil en minister jo altid være bundet, i hvert fald politisk, og løbe en risiko, hvis han ikke handler i overensstemmelse med, hvad der er flertal for her i Tinget. Så i teorien: Ja, en minister kan selvfølgelig forandre på de områder, hvor ministeren har bemyndigelse. Men som sagt er det uklogt af ministeren at forandre imod en praksis, hvor der er markeret et flertal i Folketinget. Vi kender det jo fra en række områder.

Jeg synes også, vi efterhånden har fået udviklet en praksis her i Tinget, der består i, at når vi giver ministre bemyndigelser, så kræver

Folketinget, at ministeren tilkendegiver over for udvalget, i hvilken retning man vil udnytte de bemyndigelser, og også orienterer Folketinget, når de udnyttes, sådan at Folketinget løbende kan følge med, også på de områder, hvor der er administrative bemyndigelser, der er tillagt ministeren. Det synes jeg er en god praksis. Det gør jo, at man fjerner det argument, som hr. Søndergaard var inde på, nemlig at det er uigennemskueligt.

Jeg synes, at det er rigtigt, at Folketinget skal følge med, men vi skal selvfølgelig også passe på, at lovgivningen ikke bliver alt for detaljeret. Og dér, hvor vi har givet bemyndigelser, skal man selvfølgelig ikke efterfølgende gå ind og lave detaljeret lovgivning. Det vil jeg advare imod.

(Kort bemærkning):

Søren Søndergaard (EL):

Nu synes jeg jo nok, at lovforslaget på nogle punkter er meget detaljeret, men o.k., det er måske en vurderingssag.

Men vi står jo i den lidt mærkelige situation, at på det her område ønsker de, der traditionelt ligger til venstre, og som bliver beskyldt for at være bløde over for kriminalitet og nærmest accepterer vold og mord og terror, en klar og tydelig stramning, hvorimod de, som i tide og utide snakker om lov og orden osv., er meget bekymret for, at der kommer en effektiv kontrol på det her område. Det er jo egentlig mærkeligt.

Derfor kan man jo sagtens forestille sig, at flertallet i Folketinget kan skifte, og at det egentlig vil være ganske tilfreds med, at en minister administrativt kan lave ændringerne frem for at skulle gå her ned i Folketingssalen og argumentere for dem, fordi man i den situation selvfølgelig i argumentationen kan opremse alle de utallige tragiske eksempler, vi har, også fra for nylig – også fra for nylig – på folk og børn og kvinder, der kommer fatalt af sted ved, at vores våbenlovgivning er alt, alt, alt for liberal. Det er selvfølgelig det, der lå, så vidt jeg kunne forstå, i fru Anne Baastrups spørgsmål: risikoen for, at man uden den debat, som man vil tabe i forhold til befolkningen, vil kunne ændre tingene administrativt.

Derfor kan jeg i hvert fald være enig med ministeren i, at vi i udvalget må kigge meget, meget grundigt på, om ikke det måske var hensigtsmæssigt alligevel at få lovfastsat nogle af de regler, vi omtaler her.